

Начало>Предприемане на съдебни действия>Медиация>Семейна медиация>**Семейна медиация**
Семейна медиация

Малта

Законодателство, уреждащо медиацията

Приложимото законодателство в Малта е глава 474, по-специално [Закона за медиацията](#).

Какво представлява медиацията?

Когато двойка води спор помежду си по отношение на семейни въпроси, тя може да поиска съдействие от медиатор, който да ѝ помогне да уреди спора по взаимно съгласие, без да прибегва до официално съдебно производство. Съгласно малтийското законодателство медиацията е задължителен етап, през който трябва да премине двойката, преди да подаде молба за образуване на производство за раздяла пред Семейното отделение на Гражданския съд.

Кой може да бъде медиатор и каква е неговата роля?

Ролята на медиатора е да помогне на страните да уредят спора по взаимно съгласие. Той е безпристрастно и независимо лице, назначено от съда. В някои случаи страните сами избират медиатора срещу заплащане на хонорар. Всички медиатори имат професионална квалификация да действат като такива. Повечето от тях освен това са семейни терапевти, социални работници или адвокати.

Медиаторът не може да предоставя доказателства в съда, що се отнася до казаното в производството по медиация, ако страните решат да заведат съдебно дело.

Кой може да поиска медиация?

Медиация може да се използва в следните случаи:

раздяла или развод (в случай на развод — при условие че съпрузите живеят разделени от четири години или повече);

издръжка от/на съпруг;

уреждане на въпроси във връзка с извънбрачно дете, например полагане на грижи и упражняване на родителските права, право на посещение и издръжка;

изменяне на договор за раздяла или развод;

изменяне на договор, който урежда полагането на грижи за децата и упражняването на родителските права, правото на посещение или издръжката.

Не е необходимо лицето да е омъжено/женено, за да поиска медиация.

Как се започва производство по медиация и в какво се състои то?

За да може да използва медиация, заинтересованата страна трябва да изпрати писмо, адресирано до секретаря на съда, с искане за разрешение за започване на производство по медиация. Писмото трябва да съдържа имената и адресите на двете страни и номера на личната карта най-малко на лицето, което изпраща такова писмо. Не е необходимо писмото да съдържа подписа на адвокат, за да бъде допустимо. Това писмо се завежда в деловодството на Семейното отделение на Гражданския съд, като производството е напълно безплатно.

Медиацията може да започне и по докладна записка, но тази процедура се използва, когато и двете засегнати страни вече са постигнали съгласие по повечето правни въпроси. Докладната записка съдържа същите данни като писмото с тази разлика, че страните представят и договор, изготвен от техните адвокати или от общия им нотариус. Докладната записка трябва да бъде подписана от двете страни и от техния нотариус или от адвокатите и на двете страни и от техния нотариус.

След като писмото или докладната записка бъдат подадени, се назначава медиатор от списък, изготвен от съда. Медиаторът може да бъде избран лично от самите страни по взаимно съгласие. Медиаторът изпраща на страните уведомление по пощата за конкретна дата, на която да се явят в съда. Заседанията се провеждат в отделно помещение само с медиатора, а ако страните желаят — и с адвокатите на страните.

Медиацията не изисква присъствието на адвокат.

Медиаторът проучва, заедно със страните, възможностите за помирение. Ако медиаторът смята, че има надежда за брака или връзката на двойката, може да ги насочи към брачна консултация и да спре медиацията в изчакване на резултата от консултацията. Ако страните смятат, че техният брак или връзка повече не може да сработи, тогава медиаторът ще се опита да помогне на страните да се споразумеят относно децата и имуществото си.

Ако страните успеят да се споразумеят, се изготвя договор, който се прочита от медиатора, и ако страните са удовлетворени от съдържанието му, медиаторът внася договора официално в деловодството на съда, така че да може да се разгледа от съдия. Ако съдията одобри договора, тогава страните могат да се явят пред нотариус, който публикува договора и така го оповестява.

Ако страните не съумеят да се споразумеят, медиацията приключва и на страните се разрешава да продължат със съдебно дело. Страните следва да подадат молба за образуване на производство пред Семейното отделение на Гражданския съд в срок от два месеца от приключване на медиацията. Ако молбата не бъде подадена в посочения срок, двойката ще трябва да започне производството, като премине отново първо през етап на медиация.

Какво става, ако една от страните живее в чужбина?

Трансграничен спор е спор, при който поне една от страните е с местоживеене или обичайно пребиваване в Малта, а другата страна е с местоживеене или обичайно пребиваване в друга държава членка, към датата, на която:

страните се съгласят да използват медиация след възникването на спора;

медиацията е разпоредена от съда;

съгласно националното законодателство възникне задължение да се използва медиация; или

съдът постанови решение или определение — от датата на това решение или постановление.

В такъв случай лицето с обичайно пребиваване или местоживеене в чужбина трябва да пътува до Малта или да даде пълномощно на адвокат в Малта, който да го представлява, като лицето пътува до Малта само за да подпише договора за раздяла. От друга страна, ако лицето с

местоживеее или обичайно пребиваване в Малта не знае къде пребивава неговия партньор (например той е напуснал Малта или е изоставил партньора си), то трябва да представи писмо за медиация, в което заявява този факт под клетва, като производството по медиация приключва веднага и въпросното лице започва съдебно дело срещу представителите на отсъстващия, които се назначават от съда.

Последна актуализация: 11/01/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.